

Predmet C-296/21

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

7. svibnja 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Korkein hallinto-oikeus (Finska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

26. travnja 2021.

Žalitelj:

A

Druge stranke u postupku:

Helsingin poliisilaitos

Poliisihallitus

**MEĐURJEŠENJE KORKEIN HALLINTO-OIKEUSA (VRHOVNI
UPRAVNI SUD, FINSKA)**

Predmet Zahtjev za prethodnu odluku koji je Sudu Europske unije upućen u skladu s člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)

Žalitelj A, Helsinki

Druge stranke u postupku Helsingin poliisilaitos
Poliisihallitus

Pobijana odluka

Br. 19/0507/4 Helsingin hallinto-oikeusa (Upravni sud u Helsinkiju, Finska) od 26. lipnja 2019.

Predmet spora i relevantne činjenice

1. U predmetu koji se vodi pred Korkein hallinto-oikeusom (Vrhovni upravni sud) postavlja se pitanje o tumačenju Direktive Vijeća 91/477/EEZ od 18. lipnja 1991. o nadzoru nabave i posjedovanja oružja (u daljnjem tekstu: Direktiva o vatrenom oružju) te članka 3. i 7. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2403 od 15. prosinca 2015. o utvrđivanju zajedničkih smjernica o normama i tehnikama onesposobljavanja kako bi se osiguralo da je onesposobljeno vatreno oružje postalo neopozivo neuporabljivo (u daljnjem tekstu: Uredba o onesposobljavanju).
2. Predmet se odnosi na prijenos onesposobljenog vatrenog oružja unutar Unije. Žalitelj A prenosio je onesposobljeno oružje iz Austrije u Finsku te je finskim tijelima dostavio potvrdu o onesposobljavanju izdanu u Austriji koja se odnosila na oružje i u kojoj se upućivalo na Direktivu o vatrenom oružju i na Uredbu o onesposobljavanju. Finska policija nije priznala potvrdu i ponovno je provjerila onesposobljavanje zato što izdavatelj potvrde nije bilo ni tijelo, kao što se zahtijeva pravnim pravilom, niti je naveden na Komisijinu popisu iz Uredbe o onesposobljavanju. Osoba A dostavila je izjavu austrijskih tijela o izdavatelju potvrde. **[orig. str. 2.]**
3. Korkein hallinto-oikeus (Vrhovni upravni sud) u predmetu treba odlučiti o pitanju je li potvrda o onesposobljavanju za oružje preneseno iz Austrije u Finsku u skladu s člankom 3. Uredbe o onesposobljavanju i o pitanju je li tu potvrdu trebalo priznati u Finskoj na temelju članka 7. stavka 2. Uredbe o onesposobljavanju.
4. Osoba A koja obavlja trgovačku djelatnost specijaliziranu za prodaju vojno-povijesnih kolekcionarskih predmeta prenosila je 17. listopada 2017. iz Austrije u Finsku tri jurišne puške koje je prikazala kao onesposobljene. U skladu s člankom 112.a Ampumaselakija (Zakon o vatrenom oružju), osoba A dostavila je Helsingin poliisilaitosu (policija u Helsinkiju, Finska) 24. listopada 2017. jurišne puške i pripadajuće potvrde o onesposobljavanju od 9. listopada 2017. koje je izdalo društvo B te ih je ponovno dostavila na zahtjev policije 23. studenoga 2017.
5. *Policija u Helsinkiju* donijela je 15. veljače 2018. na temelju članka 91. stavka 2. Zakona o vatrenom oružju odluku br. 2018/8575 o oduzimanju oružja. Policija je smatrala da onesposobljavanje jurišnih puški nije ispunilo tehničke zahtjeve u pogledu onesposobljavanja vatrenog oružja u skladu s Prilogom I. Uredbi o onesposobljavanju (EU) 2015/2403 s obzirom na sljedeće elemente: (1) nije se onemogućilo rastavljanje oružja i zatvaranje; (2) dijelovi poluge okidača oružja nisu bili zavareni s okvirom; udarač je zavaren sa

zapinjačem, čime se nije onemogućilo ni pomicanje okidača ni uklanjanje dijelova poluge okidača iz oružja; (3) uzduž cijevi oružja probušeno je samo pet rupa za puni promjer cijevi umjesto šest rupa koliko se zahtijevalo Uredbom; (4) svi varovi izvršeni su običnim čelikom za elektrolučno zavarivanje taljivom žicom u zaštiti neutralnog plina, a ne nehrđajućim čelikom tipa ER 316 L za elektrolučno zavarivanje netaljivom elektrodom u zaštiti inertnog plina koji se zahtijeva Uredbom. Stoga je policija smatrala da oružje treba smatrati vatrenim oružjem za koje je potrebno odobrenje u smislu Zakona o vatrenom oružju. Budući da osoba A nije dostavila odobrenje kojim se dopušta posjedovanje spornog vatrenog oružja, to se oružje moralo oduzeti.

6. Osoba A pobijala je odluku pred Helsingin hallinto-oikeusom (Upravni sud u Helsinkiju). Pobijanje se u biti odnosilo na to da finska policija nije imala pravo provjeravati onesposobljavanje oružja jer nije bila riječ o onesposobljavanju oružja u Finskoj, nego o prijenosu onesposobljenog oružja u Finsku. Policija je u skladu s člankom 7. stavkom 2. Uredbe o onesposobljavanju trebala priznati potvrdu o onesposobljavanju koju je izdao subjekt koji provodi provjeru, odnosno društvo B koje je imenovala Austrija. Osim toga, osoba A podnijela je dokaze u prilog tomu da je onesposobljavanje oružja ispunilo tehničke zahtjeve u pogledu onesposobljavanja vatrenog oružja u skladu s Prilogom I. Uredbi o onesposobljavanju (EU) 2015/2403.

7. *Policija u Helsinkiju* i *Politiisihallitus* (policijska uprava, Finska) podnijeli su očitovanja Helsingin hallinto-oikeusu (Upravni sud u Helsinkiju). U očitovanju policijske uprave navedeno je, među ostalim, da se oružje nije moglo smatrati onesposobljenim zato što je onesposobljavanje nepravilno izvršeno, ali i zato što **[orig. str. 3.]** društvo B, koje je izdalo potvrdu o onesposobljavanju, nije tijelo u smislu članka 3. stavka 1. Uredbe o onesposobljavanju i ne navodi se na Komisijinu popisu na koji se upućuje u članku 3. stavku 3. te uredbe. U Komisijinu popisu navodi se da je Austrija kao subjekt koji provodi provjeru imenovala Innenministerium (Ministarstvo unutarnjih poslova, Austrija).

8. Osoba A podnijela je repliku Helsingin hallinto-oikeusu (Upravni sud u Helsinkiju). Dostavila je, među ostalim, poruke elektroničke pošte koje je razmijenila s Verteidigungs- und Sportministeriumom (Ministarstvo obrane i sporta, Austrija) u kojima je to ministarstvo potvrdilo da je društvo B subjekt koji provodi provjeru u smislu članka 3. stavka 1. Uredbe o onesposobljavanju koji je imenovala Austrija. Austrija je imenovala ukupno 16 subjekata koji provode provjeru u smislu navedene odredbe.

9. *Helsingin hallinto-oikeus* (Upravni sud u Helsinkiju) odbio je odlukom od 26. lipnja 2019. pravno sredstvo koje je podnijela osoba A. Uzimajući u obzir to da države članice u skladu s člankom 3. Uredbe o onesposobljavanju trebaju imenovati nadležna tijela (subjekte koji provode provjeru) o kojima Komisija objavljuje popis na svojem web-mjestu i da države članice u skladu s člankom 8. Uredbe o onesposobljavanju također trebaju obavijestiti Komisiju o svim mjerama koje donesu u području obuhvaćenom tom uredbom, sud je u obrazloženju svoje odluke smatrao da se potvrdom u smislu Uredbe o onesposobljavanju u načelu može smatrati samo potvrda o onesposobljavanju koju je izdao subjekt koji provodi provjeru i koji je uvršten na popis koji je sastavila Komisija. Stoga nacionalno tijelo treba priznati samo potvrdu o onesposobljavanju koju je izdao subjekt koji provodi provjeru i koji se nalazi na Komisijinu popisu. Budući da se društvo B, koje je izdalo potvrdu o onesposobljavanju, na Komisijinoj internetskoj stranici ne navodi kao austrijski subjekt koji provodi provjeru, potvrdama o onesposobljavanju koje je dostavila osoba A stoga nisu ispunjeni zahtjevi Uredbe o onesposobljavanju i policija je, slijedom toga, smjela izvršiti i tehničku provjeru oružja. Nadalje, na temelju činjenica utvrđenih u predmetu *Helsingin hallinto-oikeus* (Upravni sud u Helsinkiju) smatrao je da oružje koje je osoba A prenijela nije ispunjavalo tehničke odredbe o onesposobljavanju iz Uredbe o onesposobljavanju. Stoga je policija s oružjem smjela postupati kao s vatrenim oružjem za koje je potrebno odobrenje. Budući da osoba A nije posjedovala navedeno odobrenje, policija je na temelju članka 91. stavka 2. Zakona o vatrenom oružju smjela oduzeti oružje.

10. Osoba A tražila je od *Korkein hallinto-oikeusa* (Vrhovni upravni sud) odobrenje za podnošenje žalbe protiv odluke koju je donio *Helsingin hallinto-oikeus* (Upravni sud u Helsinkiju) i zahtijevala je poništenje odluka policije i *Helsingin hallinto-oikeusa* (Upravni sud u Helsinkiju). Osoba A dostavila je, među ostalim, poruku elektroničke pošte austrijskog Ministarstva vanjskih poslova od 11. ožujka 2020. u skladu s kojom je austrijsko Ministarstvo obrane na temelju austrijskog zakonodavstva ovlastilo prodavatelja robe da provjeri onesposobljavanje vatrenog oružja, koje treba smatrati vojnim kolekcionarskim predmetima, i onesposobljavanje vatrenog oružja koje je bilo namijenjeno tomu da ga austrijsko Ministarstvo unutarnjih poslova upotrebljava u civilne svrhe. [orig. str. 4.]

11. *Policija u Helsinkiju* i *policijska uprava* podnijele su očitovanja u predmetu. *Policijska uprava* ukazala je na potrebu za time da *Korkein hallinto-oikeus* (Vrhovni upravni sud) uputi zahtjev za prethodnu odluku, s obzirom na to da se povećava broj provjera onesposobljenog oružja te će u Finsku pristići i onesposobljeno oružje koje su provjerila tijela drugih zemalja.

12. Osoba A u tom je pogledu podnijela repliku.

Relevantne odredbe prava Unije

Direktiva 91/477

13. U skladu s člankom 4. stavkom 1. Direktive Vijeća 91/477/EEZ od 18. lipnja 1991. o nadzoru nabave i posjedovanja oružja (SL 1991., L 256, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 62., str. 28. i ispravak SL 2020., L 191, str. 4.), kako je izmijenjena Direktivom 2008/51/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008., države članice osiguravaju da se svako vatreno oružje ili njegov dio koji je stavljen na tržište označi i registrira u skladu s tom direktivom ili da se onesposobi.

14. U Prilogu I. Direktivi navodi se:

„[...]

III: Za potrebe ovog Priloga, predmeti koji odgovaraju definiciji ‚vatrene oružja‘ neće biti uključeni u tu definiciju, ako:

(a) [su] odbijeni kao trajno neprikladni za uporabu onesposobljavanjem koje osigurava da su svi ključni dijelovi vatrene oružja trajno neuporabivi i da ih nije moguće odstraniti, zamijeniti ili prepraviti kako bi vatreno oružje na bilo koji način ponovno osposobili;

(b) [...]

(c) [...]

Države članice čine sve potrebno da nadležna tijela mogu provjeriti mjere za onesposobljavanje iz točke (a) i tako osigurati da je vatreno oružje zbog učinjenih modifikacija neopozivo neuporabljivo. Države članice, u kontekstu te provjere, osiguravaju izdavanje svjedodžbe ili potvrde kojom se potvrđuje onesposobljenost vatrene oružja ili u tu svrhu osiguravaju stavljanje jasno vidljive oznake na vatreno oružje. Komisija, u skladu s postupkom iz članka 13.a stavka 2. ove Direktive, izdaje zajedničke smjernice o standardima i tehnikama za onesposobljavanje, kako bi osigurala neopozivu neuporabljivost onesposobljenog vatrene oružja.” **[orig. str. 5.]**

Uredba o onesposobljavanju (EU) 2015/2403

15. Člankom 3. („Provjera i potvrđivanje onesposobljavanja vatrene oružja”) Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2403 od 15. prosinca 2015. o utvrđivanju zajedničkih smjernica o normama i tehnikama

onesposobljavanja kako bi se osiguralo da je onesposobljeno vatreno oružje postalo neopozivo neuporabljivo u stavcima 1., 3. i 4. određuje se:

„1. Države članice imenuju nadležno tijelo za provjeru je li vatreno oružje onesposobljeno u skladu s tehničkim specifikacijama utvrđenima u Prilogu I. („subjekt koji provodi provjeru”).

[...]

3. Komisija na svojem web-mjestu objavljuje popis subjekata koji provode provjeru i koje su imenovale države članice, uključujući detaljne informacije o subjektu koji provodi provjeru, njegov simbol i podatke za kontakt.

4. Ako je onesposobljavanje vatrenog oružja provedeno u skladu s tehničkim specifikacijama utvrđenima u Prilogu I., subjekt koji provodi provjeru vlasniku vatrenog oružja izdaje potvrdu o onesposobljavanju u skladu s obrascem utvrđenim u Prilogu III. Sve informacije sadržane u potvrdi o onesposobljavanju navode se na jeziku države članice u kojoj se izdaje potvrda o onesposobljavanju i na engleskom jeziku.

[...]”

16. Člankom 7. Uredbe o onesposobljavanju, čiji naslov glasi „Prijenos onesposobljenog vatrenog oružja unutar Unije”, određuje se:

„1. Onesposobljeno vatreno oružje može se prenijeti u drugu državu članicu samo ako nosi zajedničku jedinstvenu oznaku i ako mu je priložena potvrda o onesposobljavanju u skladu s ovom Uredbom.

2. Države članice priznaju potvrde o onesposobljavanju koje je izdala druga država članica ako potvrda ispunjava zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi. Međutim, države članice koje su uvele dodatne mjere u skladu s člankom 6. mogu zahtijevati dokaz o tome da je onesposobljeno vatreno oružje koje se prenosi na njihovo državno područje u skladu s tim dodatnim mjerama.”

17. U skladu s člankom 8. Uredbe o onesposobljavanju, države članice obavješćuju Komisiju o svim mjerama koje donesu u području obuhvaćenom ovom Uredbom i dodatnim mjerama koje uvedu u skladu s člankom 6. **[orig. str. 6.]** U tu svrhu države članice primjenjuju postupke obavješćivanja utvrđene u Direktivi (EU) 2015/1535.

18. Direktiva 91/477 i Uredba o onesposobljavanju 2015/2403 poslije su izmijenjene, ali prethodno navedene verzije primjenjuju se na glavni postupak koji se ovdje razmatra.

Nacionalno zakonodavstvo

19. U skladu s člankom 112.a („Prijenos i uvoz onesposobljenog vatrenog oružja u Finsku”) Zakona o vatrenom oružju br. 1/1998¹, osoba koja prenosi ili uvozi onesposobljeno vatreno oružje mora u roku od 30 dana od prijenaosa ili uvoza dostaviti vatreno oružje policiji ili policijskoj upravi radi provjere.

20. Na temelju članka 112.b („Onesposobljavanje vatrenog oružja”) stavka 2. Zakona o vatrenom oružju, Uredbom o onesposobljavanju predviđaju se odredbe o osobama i subjektima koje imaju odobrenje za onesposobljavanje vatrenog oružja, tehničkim specifikacijama za onesposobljavanje vatrenog oružja, označavanju, provjeri i potvrđivanju onesposobljenog vatrenog oružja, zahtjevima za pomoć radi provedbe onesposobljavanja, dodatnim mjerama onesposobljavanja kao i o prijenosu vatrenog oružja u Europskoj uniji.

21. U skladu s člankom 91. Zakona o vatrenom oružju, kad odobrenje za trgovanje oružjem odnosno odobrenje za uporabu u privatne svrhe istječe ili se oduzima, policija treba donijeti odluku o policijskom oduzimanju vatrenog oružja, dijelova oružja, naboja i osobito opasnog streljiva ako oni još nisu predani vlasniku odgovarajućeg odobrenja. Policija treba donijeti odluku o oduzimanju i u slučaju kad vlasnik vatrenog oružja ili dijelova oružja koji nisu odobreni, neodobrenih naboja ili osobito opasnog streljiva samoinicijativno prijavi predmet policiji i ovlasti je za zadržavanje tog predmeta. [...]

22. Ni u Zakonu o vatrenom oružju ni u nekom drugom nacionalnom propisu ne postoje odredbe o donošenju mjera na finskom državnom području kojima se dopunjuju tehničke specifikacije navedene u Prilogu I. Uredbi o onesposobljavanju [**orig. str. 7.**]. U vladinu prijedlogu o izmjeni Zakona o vatrenom oružju, HE 11/2016 vp², koji je podnesen parlamentu povodom stupanja na snagu Uredbe o onesposobljavanju, navodi se da se onesposobljavanja na temelju Komisijine Uredbe o onesposobljavanju mogu smatrati dovoljnim kako bi se osiguralo da su onesposobljeno vatreno oružje i sastavni dijelovi oružja neopozivo neuporabljivi.

¹ <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1998/19980001>

² <https://www.finlex.fi/fi/esitykset/he/2016/20160011>

Nužnost zahtjeva za prethodnu odluku

23. Korkein hallinto-oikeus (Vrhovni upravni sud) dvoji je li potvrda o onesposobljavanju u pogledu oružja prenesenog iz Austrije u Finsku koja je podnesena u predmetu i koja je izdana u Austriji u skladu s člankom 3. Uredbe o onesposobljavanju i jesu li je finska tijela trebala priznati na temelju članka 7. stavka 2. te uredbe, iako se subjekt koji provodi provjeru koji je izdao spornu potvrdu i koji očito nije tijelo, nego društvo u pravnom obliku društva s ograničenom odgovornošću, nije navodio na Komisijinu popisu u skladu s člankom 3. stavkom 3. Uredbe o onesposobljavanju koji je u to vrijeme objavljen³. Popis na Komisijinoj internetskoj stranici nije bio dostupan u trenutku sastavljanja zahtjeva za prethodnu odluku. Glavna uprava Komisije za migracije i unutarnje poslove (GD Home) obavijestila je Korkein hallinto-oikeus (Vrhovni upravni sud) preko kontaktnog centra Europe Direct da se popis trenutačno provjerava. Ažuriranoj verziji moći će se pristupiti do kraja 2021.

24. Propisi Unije nisu ni jasni ni potpuni u prethodno navedenom pogledu. U ovom slučaju stječe se dojam da su austrijska i finska tijela različito ocijenila odredbe prava Unije u pogledu pravnog značenja Komisijina popisa. Austrijska tijela navela su da je Austrija imenovala društvo B kao subjekt koji provodi provjeru u smislu članka 3. stavka 1. Uredbe o onesposobljavanju. Suprotno tomu, finska policija utvrdila je da se subjekt koji provodi provjeru koji je u Austriji izdao potvrdu o onesposobljavanju ne navodi na popisu u skladu s člankom 3. stavkom 3. Uredbe o onesposobljavanju i zbog toga nije priznala potvrdu, nego je provjerila onesposobljavanje oružja.

25. Finska policija i društvo B različito su ocijenili pravilnost onesposobljavanja. Prilikom svoje provjere finska policija utvrdila je da postoje brojni nedostaci u pogledu onesposobljavanja oružja i odlučila je oružje koje je prikazano kao onesposobljeno svrstati u vatreno oružje za koje je potrebno odobrenje. Društvo B odobrilo je onesposobljavanje oružja prilikom svoje provjere. **[orig. str. 8.]**

26. U propisima Unije postoje različite situacije u kojima se upućuje na popis koji sastavlja i objavljuje Komisija te koji se sastoji od osoba i subjekata koje su prijavile države članice. Mijenjaju se osnove za sastavljanje tih popisa, Komisijin postupak odlučivanja koji je s time povezan te pravni učinci i ostale odredbe koji su povezani s određenim uvrštavanjem na popis.

³ List of entities authorised by EU Member States to verify deactivation of firearms – Document date: 10/05/2016 – Created by GROW.DDG3.I.3 – Publication date: 13/01/2017 (finska jezična verzija nije dostupna), https://ec.europa.eu/growth/sectors/firearms/additional-legal-acts_en, stranica posjećena u studenom 2020.

27. Konkretno, u propisima Unije u pogledu nekoliko područja navode se odredbe o uvođenju sustavâ uzajamnog priznavanja u kojima se upućuje na popise koje je objavila Komisija. U sustavima ocjenjivanja sukladnosti s oznakama CE ocjene primjerice mogu provesti samo tijela koja su prijavljena na temelju strogo uređenog postupka prijave i o kojima Komisija vodi javno dostupan popis te osigurava ažuriranje tog popisa (primjerice odredbe o stavljanju na raspolaganje na tržištu osobne zaštitne opreme⁴, tlačne opreme⁵, tlačnih posuda⁶ i radijske opreme⁷). Direktivom 1999/2/EZ predviđa se isto tako, primjerice za hranu i sastojke hrane podvrgnutim ionizirajućem zračenju, da se hrana smije podvrgnuti ionizirajućem zračenju samo u ovlaštenim objektima o kojima Komisija sastavlja popis. Isto tako, Uredbom (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu uređuje se da se sredstvo elektroničke identifikacije izdano u drugoj državi članici priznaje u prvoj državi članici za potrebe prekogranične autentifikacije na tu uslugu online, pod uvjetom da je sredstvo elektroničke identifikacije izdano u okviru sustava elektroničke identifikacije koji je uvršten na popis koji je objavila Komisija na temelju članka 9. Također valja napomenuti da postoje vrlo detaljne odredbe u pogledu takozvane „crne liste” zračnih prijevoznika na koju se odnose Uredba (EZ) br. 2111/2005 Europskog parlamenta i Vijeća i Uredba (EZ) br. 474/2006 koja je izmijenjena nekoliko puta⁸. **[orig. str. 9.]**

28. Očito je cilj Direktive o vatrenom oružju i Uredbe o onesposobljavanju bio stvaranje sustava uzajamnog priznavanja. Međutim, taj sustav nije jasan. Nije jasan pravni status popisa koji je objavila Komisija, a iz odredbe ne proizlazi ispituje li Komisija

⁴ Uredba (EU) 2016/425 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o osobnoj zaštitnoj opremi i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/686/EEZ

⁵ Direktiva 2014/68/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica o stavljanju na raspolaganje na tržištu tlačne opreme

⁶ Direktiva 2014/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na stavljanje na raspolaganje na tržištu jednostavnih tlačnih posuda

⁷ Direktiva 2014/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica o stavljanju na raspolaganje radijske opreme na tržištu i stavljanju izvan snage Direktive 1999/5/EZ

⁸ Vidjeti uvodnu izjavu 1. i osobito članak 4. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 2111/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2005. o uspostavi liste Zajednice koji sadrži zračne prijevoznike na koje se primjenjuje zabrana letenja unutar Zajednice, o informiranju putnika u zračnom prometu o identitetu zračnog prijevoznika koji obavlja let i stavljanju izvan snage članka 9. Direktive 2004/36/EZ kao i Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2020/1992 od 2. prosinca 2020. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 474/2006 u pogledu popisa zračnih prijevoznika kojima je letenje u Uniji zabranjeno ili ograničeno.

ispunjava li subjekt koji je prijavila država članica zahtjeve iz Uredbe, donosi li ona izričitu odluku o uvrštavanju na popis subjekta koji je imenovala država članica ili automatski uvrštava na popis subjekt koji je prijavila država članica. Nije jasno je li do neuvrštavanja na navedeni popis subjekta koji provodi provjeru i koji je imenovala država članica došlo zbog postupanja države članica koja ga imenuje ili zbog Komisijina postupanja. Nisu jasni ni pravni učinci popisa objavljenog na Komisijinoj internetskoj stranici i ne može se utvrditi služi li popis obavještanju (informativni učinak) ili se tek navođenjem u tom popisu utvrđuje status subjekta u smislu Uredbe o onesposobljavanju čiju odluku treba priznati u drugim državama članicama Unije na temelju primjenjivih pravila Unije (konstitutivan učinak). Osim toga, u Uredbi o onesposobljavanju ne uređuje se ažuriranje popisa. Štoviše, u trenutku u kojem je sastavljen zahtjev za prethodnu odluku popis još nije bio ni dostupan.

29. Dvojbe u tumačenju ne predstavljaju problem samo nacionalnim tijelima i sudovima, nego i gospodarskim subjektima koji prenose onesposobljeno vatreno oružje u državama članicama. Sa stajališta gospodarskog subjekta situacija je nerazumno nejasna ako mu tijelo jedne države članice potvrdi da je potvrdu o onesposobljavanju izdao subjekt koji provodi provjeru kojeg je imenovala dotična država članica, dok se u nekoj drugoj državi članici ista potvrda ne priznaje zato što se subjekt koji provodi provjeru ne navodi na Komisijinu popisu. Situacija je nezadovoljavajuća ako subjekti različitih država članica koji provode provjeru različito tumače zajednički dogovorene norme onesposobljavanja i stoga različito ocjenjuju usklađenost mjera onesposobljavanja s Uredbom. Unutarnje tržište ne funkcionira ako njegova praksa nije jedinstvena.

30. Osim toga, situacija neizvjesnosti može ugroziti jedinstvenu primjenu prava Unije na području Unije. U skladu s informacijama pribavljenim u predmetu, čini se da je jedinstvena primjena već ugrožena, s obzirom na to da tijela u Austriji i Finskoj različito primjenjuju Uredbu o onesposobljavanju. Ta je situacija osobito nezadovoljavajuća zbog toga što je riječ o uredbi koju je donijela institucija Unije, koja u skladu s člankom 288. UFEU-a ima opću primjenu, obvezujuća je u cijelosti i izravno se primjenjuje u svim državama članicama. Uredba Unije koja se izravno primjenjuje treba biti vrlo pažljivo sastavljena i sadržajno promišljena, osobito ako države članice nisu nadležne za njezinu dopunu ili pojašnjenja. **[orig. str. 10.]**

31. Osim toga, u Direktivi o vatrenom oružju i Uredbi o onesposobljavanju ne navodi se usklađeno može li osim tijela još netko izdati potvrdu. U skladu s podacima dobivenim od austrijskih tijela koje je dostavio žalitelj, društvo osnovano u pravnom obliku društva s

ograničenom odgovornošću koje je izdalo potvrdu o onesposobljavanju jedno je od nekoliko subjekata koji provode provjeru koje su za taj zadatak imenovala austrijska tijela. To društvo, kao ni ostala društva, na popisu koji je prethodno objavljen na Komisijinoj internetskoj stranici ne navode se kao subjekt koji provodi provjeru koji je imenovala Austrija.

32. Korkein hallinto-oikeus (Vrhovni upravni sud) u trenutačnoj fazi postupka smatra da je osnovano tumačenje u skladu s kojim države članice trebaju priznati potvrdu o onesposobljavanju koju je izdao subjekt koji provodi provjeru koji je imenovala neka druga država članica samo ako je subjekt koji provodi provjeru uvršten na Komisijin popis. Prema mišljenju Korkein hallinto-oikeusa (Vrhovni upravni sud), odstupa se od obrazaca postupanja koji se inače navode u propisima Unije na način koji se prethodno pobliže pojašnjava te u pogledu uzajamnog priznavanja predstavlja problem ako se imenovani subjekt koji provodi provjeru ne može jasno utvrditi na temelju Komisijina popisa na koji se upućuje u Uredbi o onesposobljavanju.

Prethodna pitanja

33. Korkein hallinto-oikeus (Vrhovni upravni sud) odlučio je prekinuti postupak i u skladu s člankom 267. UFEU-a Sudu postaviti sljedeće prethodno pitanje:

1. Ako je riječ o prijenosu onesposobljenog vatrenog oružja u Uniji i ako se u obzir uzmu odredbe Direktive Vijeća od 18. lipnja 1991. o nadzoru nabave i posjedovanja oružja (91/477/EEZ), kako je izmijenjena Direktivom 2008/51/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. te odredbe Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2403 od 15. prosinca 2015. o utvrđivanju zajedničkih smjernica o normama i tehnikama onesposobljavanja kako bi se osiguralo da je onesposobljeno vatreno oružje postalo neopozivo neuporabljivo, a osobito odredbe članka 3. stavka 1. te uredbe:
 - a. može li se subjekt koji provodi provjeru, koji je potvrdilo nacionalno tijelo i koji je izdao potvrdu o onesposobljavanju smatrati subjektom u smislu Direktive o vatrenom oružju i članaka 3. i 7. Uredbe o onesposobljavanju, čak i ako se ne navodi na Komisijinu popisu objavljenom u skladu s člankom 3. stavkom 3. i ako su različita tijela navedene države članice prenositelja oružja obavijestile o tome da je subjekt koji provodi provjeru, i koji djeluje u pravnom obliku društva s ograničenom odgovornošću, za to ovlašten u skladu s Uredbom te

b. može li se o subjektu koji provodi provjeru koji je imenovala država članica, umjesto uvrštavanja **[orig. str. 11.]** na popis koji se objavljuje na Komisijinoj internetskoj stranici u smislu članka 3. stavka 3. Uredbe, dostaviti neki drugi dokaz nacionalnog tijela, tako da potvrda o onesposobljavanju koju je izdao taj subjekt koji provodi provjeru ispunjava zahtjeve koji se određuju Uredbom na način da jedna država članica u skladu s člankom 7. stavkom 2. Uredbe treba priznati potvrdu o onesposobljavanju koja je izdana u nekoj drugoj državi članici?

[...] [*omissis*]

[...] [*omissis*] **[orig. str. 12.]**

[...] [*omissis*]

RADNI DOKUMENT